

Marian Sikora

Zelkowo - Zgojewo - Zoruchowo, pow. Słupsk (dorzecze rz. Łupawy)

Informator Archeologiczny : badania 1, 310-311

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czym (linia falista, kłobki poziome, ornament stempelkowy).

Chronologię osady w oparciu o materiał ceramiczny można roboczo wyznaczyć na I-XII wiek.

Obiekt zakwalifikowany do dalszych prac wykopaliskowych.

Z W O L A D U Ż A ,
pow. Garwolin

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN.

Badania prowadziła mgr Ludmiła Paderewska, finansował -
Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na rozległym grodzisku
dwudzielnym, bardzo silnie zniszczonym. Odkryto niktłe nawarst-
wienia osadnicze z XI w. m.in. w postaci ziemianki, zawierające
minimalne ilości typowej ceramiki. W przekopie wałowym stwier-
dzono ślady bliżej nieokreślonej konstrukcji drewnianej.

Z E L K O W O - Z G O J E W O
-Zoruchowo, pow. Słupsk
(dorzecze rz.Łupawy)

Oddział Archeologiczny
Muzeum Pomorza Środkowego
w Koszalinie

Badania pod kier. mgr Mariana Sikory, finansowało Muzeum
Pomorza Środkowego.

Przeprowadzono badania powierzchniowe w dorzeczu rzeki
Łupawy, pomiędzy wsiami - Zelkowo-Zgojewo i Zoruchowo. Dorze-
cze Łupawy stanowi dość rozległe tereny bagienno-zalewowe. Te-

ren ten był już częściowo penetrowany w latach 1920-30. W materiałach archiwalnych zarejestrowano kilka stanowisk. Celem tegorocznych badań było ustalenie i zlokalizowanie nowych stanowisk, oraz poznania z punktu widzenia archeologicznego tego terenu. Ponadto chodziło również o skorygowanie dotychczas odkrytych stanowisk i stwierdzenia ich stanu zachowania.

Materiał zabytkowy zebrany został w większości z powierzchni pól piaszczystych, gdzie pod wpływem różnorodnych warunków atmosferycznych uległ częściowemu zniszczeniu i uszkodzeniu. W związku z tym zebrane fragmenty ceramiki były mało charakterystyczne, co stwarzało poważne trudności przy ustalaniu dokładnej chronologii poszczególnych zespołów.

W wyniku przeprowadzonych badań odkryto 17 nowych, nieznanych w literaturze i materiałach archiwalnych stanowisk, w tym: osad wczesnośredniowiecznych - 9; omentarzystyk kultury wachodnio-pomorskiej - 5; i bliżej nieokreślonych stanowisk - 3. Natomiast na 13 stanowiskach znanych z materiałów archiwalnych przeprowadzono penetrację i inwentaryzację, zapoznając się z ich stanem zachowania. W przyszłych planach badawczych kszalińskiego ośrodka archeologicznego przewiduje się przeprowadzenie badań powierzchniowych dorzecza rzeki Łupawy na całej jej długości.